

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956849096368/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Nej. Og de har aldrig gjort det. De har vist Riget stor Loyalitet, og et overvældende Flertal ønsker at forblive Borgere i det danske Rige. Færingerne har haft — og har — stor Kærlighed til Danmark. Men de føler sig som Færinger, og de betragter alle dem, der ikke hører hjemme paa Øerne — deriblandt ogsaa Danskerne — som *Udlændinge*, Fremmede, Folk af en anden Nation.

Den i øvrigt sikkert velmenende Opfattelse, at Færingerne skulde være danske paa samme Maade som Jyder eller Bornholmere, deles ikke af nogen Færing og sikkert heller ikke af nogen af de Danske, som har været paa Øerne.

Hvad der i en ikke ringe Grad akcentuerer Forskellen mellem Dansk og Færøsk, er det rent sociale Moment, at man paa Øerne hovedsagelig kender Danskerne i Form af Embedsmænd. Embedsmænd kan være saa taktfulde de være vil, de kan aldrig blive den heldigste Repræsentation for et Folk. En Færing karakteriserede engang paa følgende meget træffende Maade sine Følelser over for Danskerne: „Jeg holder meget af Danskerne — naar jeg træffer dem i deres eget Land.“

Hermed være selvfølgelig ikke sagt, at der ikke til enhver Tid har været og stadig er danske Embedsmænd, som er meget populære, ja elskede, men dette er sjældent, simpelt hen paa Grund af den ringe Kontakt, Embedsmændene har med Befolkningen.

Embedsmændene er en fremmed Kaste. I en lille By som Tórshavn er de til en vis Grad toneangivende, og i Kraft heraf er det danske Sprog paa Færøerne kommet til at spille en Rolle, som kan lignes ved den, Tysk har spillet f. Eks. i det 18. Aarhundredes København. Som en Tórshavner vittigt har bemærket: „Færøerne er det eneste Sted i Verden, hvor det er fint at tale Dansk.“ Man sporede heri en Animositet, som ikke er ulig den, P. A. Heiberg i sin Tid følte over for det tyske Sprog.

Foruden af Embedsmænd — herunder ogsaa mange fortræffelige Præster — har Danskheden i de sidste Aar været repræsenteret af en Del Lægprædikanter eller Missionærer, som de kaldes. En lidt heldigere Repræsentation for dansk Aand kunde vel nok